

KATİL TOHUMLAR !

Zamanında insanlığa hizmet amacıyla oluşan piyasalar, kapitalist gelişimin bir ürünü olarak günümüzde insanı, toplumu ve doğayı egemenlik altına almanın aracı durumuna getirilmişlerdir.

Maden Yasası, Turizm Yasası, Sosyal Güvenlik Yasası ve Tohumculuk Yasası gibi daha onlarca yasada aslında, doğa ve insanın, piyasaların egemenliği altına alınma kuralları yer almaktadır.

Temel besinimiz olan gıdaların denetim ve boyundurluk altına alınmasını amaçlayan GDO'lu (Genetiği Değiştirilmiş Organizma) ürünler hakkındaki aşağıdaki araştırmada, insanın nasıl piyasaların egemenliği altına alındığının öyküsü anlatılmaktadır.

DOĞADER

Doğayı ve Çevreyi Koruma Derneği

Gıda Fiyatlarındaki Yükselmeye Başlayan Ayaklanmaların Görmezden Geline Nedeni: GDO'lar!

Katil Tohumlar Irak Sınırında

Nevra Yaraç Laçınok

Gıda fiyatlarının artması ve dünyanın bazı bölgelerinin açlık tehdidiyle karşı karşıya kalması bir süredir hararetli tartışmalara neden oluyor. Durumun nedenleri arasında küresel ısınma kaynaklı kuraklık ve beslenme yerine biyoyakıt üretimi için ekim yapılması üzerinde durulurken, Genetiği Değiştirilmiş Organizmalar'ın (GDO) bu süreçteki etkinliğinden fazla

bahsedilmiyor. Oysa "dünyada açlığı sona erdirmeye" iddiasıyla yola çıkan dev şirketlerin genetik mühendislik ürünlerinin insan sağlığı üzerindeki olumsuz etkileri araştırılmaya devam ederken, tarımdaki sonuçları son günlerde yaşanan ayaklanmalarla kendini göstermeye başladı bile.

Irak'ı bombalamaya başladıktan üç ay sonra, Mayıs 2003'te Başkan Bush GDO'ların stratejik bir konu olarak ABD'nin savaş sonrası dış politikasının önceliği olduğunu vurgularken belki de nadir doğrularından birini söylüyordu. 1970'lerin sonunda başlayan bitkilerin genetik olarak değiştirilmesiyle ilgili çalışmalar 80'lerde düzenleyici hiçbir yasa olmadan hızlandı. Ana aktörse Başkan Yardımcısı "Baba Bush"tu; 1988'de başkan olduğunda da, ABD'de GDO üreten şirketlere serbestlik tanıdı. Pandora'nın kutusu açılırken, bilim adamları uyarıyordu. Bunlara kulak tıkayan Başkan Bush 1992'de noktayı koydu: "Genetiği değiştirilmiş (GD) mısır, soya fasulyesi, pirinç ya da pamuk gibi bitki ve yiyecekler 'büyük ölçüde' doğal olanlara denktir!"

Süt sağlıklıdır! Yoksa değil midir?

*ABD yönetimiyle sıkı bağlantıları olan Monsanto şirketinin piyasaya giren ilk patentli GDO ürünü "rBGH" yani **büyüme hormonu içeren süt** oldu. Monsanto'nun iddiasına göre rBGH enjekte edilen **inekler yüzde 30 daha fazla süt üretecekti**. Geçimini bundan kazanan çiftçiler için azımsanmayacak miktardı bu. Üstelik Amerikan Gıda ve İlaç Dairesi (FDA) bu sütün sağlıklı olduğunu açıklamıştı.*

Fakat çiftçi ve tüketicilerin bilmediği, bu hormonun inekte IGF-1 adı verilen başka bir hormonu da arttıyordu. Bilim adamları hayvanlarda insülin benzeri bu büyüme faktörünün artmasının kansere yol açabileceği söylüyordu. **Zamanla ineklerin sağlığı bozulmaya başladı. Yürümekte bile zorlanan bu hayvanları iyileştirmek içinse daha fazla antibiyotik verildi. 1990'ların sonunda antibiyotik kullanıcılarının yüzde 70'i artık hayvanlardı! Ve tabii et ve süt tüketen insanlar da antibiyotiğe dirençliydi artık.**

1991'de FDA'da GDO'larla ilgili politikaları belirlemek üzere yeni bir birim kuruldu. Kurumun başındaki Michael R. Taylor'a göre GDO'lu ürünlerin etiketlenmesine gerek yoktu. Taylor daha sonra Monsanto'nun başkan yardımcısı oldu. 1994'te FDA, bu sütün "etiketlenmeden" satışını onayladı. **rBGH'nin insan üzerindeki etkileriyle ilgili hiçbir test yapılmamıştı.** Bilim en az iki yıl süren testler öngörürken, farelerde bile sadece 90 gün test edilmişti. **Tüketici, farelerde lösemi ve tümörlere yol açan madde içeren kanserojen bir besin tükettiğini bilmiyordu! Ve FDA, Monsanto'ya "tamiri mümkün olmayan zarar" vereceği gerekçesiyle hükümet dışında kimsenin bu testin sonuçlarını görmesine izin vermedi.** Oysa Kanadalı bilim adamları yaptıkları araştırmayla bu sütün insanlarda göğüs ve prostat kanserine yol açacağını açıkladı. Süt, 1999'da Avrupa Birliği (AB) ülkelerinde yasaklandı. Kanada CBC televizyonunun iddiasına göre **Monsanto yetkilisi rBGH'nin araştırılmadan satışı için Kanada sağlık yetkililerinden birine 1-2 milyon dolar rüşvet teklif etmişti.** 1998'de FOX TV, rBGH skandalıyla ilgili bir dosya hazırladı fakat Monsanto'nun baskısı nedeniyle hiç yayımlayamadı. Hazırlayanlarsa kovuldu.

Peki bilim adamlarının uyarılarına rağmen, ABD yönetiminin başta kendi halkı olmak üzere, tüm dünyayı riske atmasının nedeni neydi?

Yeşil Devrim

Öte yandan, 1947'de Nelson Rockefeller'in kurduğu Uluslararası Temel Ekonomi Ortaklığı (IBEC) ve dev tarım şirketlerinden Cargill melez mısır tohum çeşitlerini üretmeye başladı. Melez tohumların kendine has kimyasallara, gübrelere ve makinelere ihtiyacı vardı. Bunların satışı da ABD'li tarım şirketlerinin kontrolündeydi. O sıralar amacı modern tarım yöntemlerini uygulayarak ürünü arttırmak ve açlığı azaltmak olan "Yeşil Devrim" Meksika'dan başlayarak, tüm Latin Amerika'ya, ardından da Hindistan ve Asya'ya yayılıyordu.

Yeşil Devrim'in en önemli sonuçlarıysa; zirai zararlılara karşı bağışıklık için kullanılan yeni tür pestisitlerin insan sağlığına olumsuz etkileri, melez türlerin toprağı bozması ve ürünün azalması idi! Ürünü azalan çiftçiler, üreme kapasitesi düşük olan melez tohumları her yıl yeniden almak zorunda kaldı. 'Devrim'e büyük sulama projeleri eşlik etti. Dünya Bankası yeni barajlar için borçlar verdi; ülkeler borç batağına sürüklendi. İşlerini kaybeden çiftçilerse ABD şirketleri için ucuz işgücüne dönüştü.

1990'lara gelindiğinde "açlıkla mücadeleye kararlı" ABD eliti bu kez de dünyada 2.5 milyar insanın ana besin kaynağı olan pirince göz dikmişti. Filipinler merkezli Rockefeller kuruluşu Uluslararası Pirinç Araştırma Enstitüsü (IRRI) Asya'daki bütün önemli pirinç türlerini depoluyordu. İşte o tohumların dörtte üçü Monsanto ve diğer dev şirketlerin laboratuvarlarında genetik olarak değiştirildi ve patentlendi!

Bu çalışmalardan birinin mahsulü "Altın Pirinç" olarak anılıyor. Vücutta A vitamini üreten beta-karoten, pirince turuncu rengini veriyordu. **A vitaminli pirinç Asya'da kötü beslenen çocuklara sözde ilaç olacaktı.** Hatta Bill Clinton, 1999'da "Altın Pirinç, günde 4 bin kişinin hayatını kurtarabilir" diyordu. Söylenmeyense A vitamininin "hipervitaminosis" yani A vitamini zehirlenmesine yol açabileceğiydi. Bu da **beyin dahil pek çok organa zarar veriyordu.** İsviçreli Sygenta ve ABD'li Monsanto bu pirinci patentledi. Eski bir Sygenta çalışanı Steven Smith, Haziran 2003'teki ölümünden önce şunları söylüyordu: "Size GDO'nun dünyayı besleyeceğini söyleyenlere öyle olmadığını söyleyin. Dünyayı beslemek siyasi ve ekonomik niyet ister, sadece üretim ve dağıtım değil."

Soya cumhuriyetleri

Artık sıra genetik olarak değiştirilmiş tohumların test edilmesine gelmişti. Bunun için de "arka bahçe" kullanıldı. Önce Arjantin, ardından Meksika, Brezilya, Paraguay

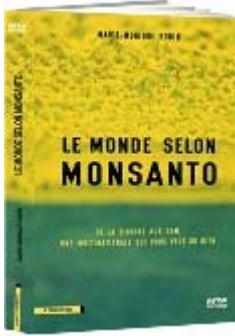
Arjantin'de 1989'da devlet başkanı olan ABD destekli Carlos Menem'in ekonomik programı Rockefeller ailesi tarafından ABD'de yazıldı ve böylece korumacı piyasanın yerini ithalat rejimi aldı. Arjantin'in borçlarını kapatması için tek çare ise GD soya fasulyesi yetiştirmekti. 1991'de 569 tarla Genetiği Değiştirilmiş (GD) mısır, ayçiçeği, pamuk, buğday ve özellikle soya ekimine ayrıldı. **1996'da Monsanto Arjantin'de Roundup Ready (RR) soya fasulyesi tohumlarının dağıtım lisansını aldı. Ve her şey böyle başladı.**

GD soya daha az insan gücü gerektiriyordu. Çoğu çiftçi topraklarını terk etmek zorunda kaldı.

2004'e gelindiğinde artık 14 milyon hektar GD soya ekiliydi. Arjantin'in tarımsal çeşitliliği de yok olmuş; 10 yıldan kısa bir sürede mısır, buğday ekili alanlar soya tarlalarına dönüşmüştü. Arjantinli bilim adamı Walter Pengue "Bu yolda gidersek 50 yıl sonra hiçbir şey yetiştiremeyeceğiz" diyordu. Tohum saklama geleneği sona erdirilen çiftçiler, her yıl Monsanto'dan yeni tohum alırken satıştan da kâr payı ya da vergi ödüyorlardı.

Soya dışında kendi gıdasını yetiştiremez durumda kalan Arjantin 2002'deki ekonomik krize de savunmasız yakalandı. Açlık başladı. Ayaklanmalarından korkan hükümet, Monsanto ve soya kullanan ünlü markalar bedava yiyecek dağıtmaya başladı. Arjantinliler artık taze meyve, et, süt, yumurtadan oluşan beslenme biçimlerini soyaya teslim etmişti. Hükümet, soyadan alınan proteinin etin yerine geçebileceği yönünde propagandaya başladı. Fakat araştırmalar GD soya sütüyle beslenen bebeklerim daha alerjik olduğunu saptadı. Hatta Rus Bilimler Akademisi'nden Dr. Irina Ermakova GD soyayla beslenen dişi ve erkeklerden doğan bebek farelerin üç hafta içinde öldüğünü söylüyordu. Arjantinliler'e söylenmeyen başka bir gerçek de tek yönlü beslenme biçimi olduğunda soyanın kansere varan zararları olduğuydu. Bölgedeki hayvanlar ölüyor, insanlarda da tiroit, solunum sistemi bozuklukları, akciğer ödemleri, deri hastalıkları geliyordu. Hatta hormon bozuklukları yüzünden bazı kız çocukları üç yaşında regl olmaya başladı. Soya tarlalarının yakınında yaşayanlar her gübrelemeden sonra şiddetli migren, göz yaşarması, mide bulantısı, eklem ağrıları yaşıyordu. Havadan yapılan ilaçlama yüzünden Arjantin'de Monsanto soyası dışında başka bir şey yetişmez oldu.

"Le Monde Selon Monsanto" (Monsanto'ya Göre Dünya) isimli belgeseli ve kitabı şu sıralar Fransa'da en çok okunanlar listesinde birinci sırada olan Marie-Monique Robin'in Arjantin'in Pampa bölgesiyle ilgili gözlemleri de tabloyu netleştiriyor. Mısır, buğday, hintdarısı, yağlı tohumlar, ayçiçeği, yer fıstığı, soya, sebze ve meyve yetiştirilen bu bölge, nüfusunun 10 katına yetecek kadar üretim yapıyor ve ihraç ediyordu. Taa ki GD soyayla tanışana kadar... Arjantin'de GD soya ekili alanlar 2000'de 8.3 milyon hektardan 2001'de 9.8'e, 2002'de 11.6'ya, 2007'de 16 milyon hektara ulaştı. Ekili alanlar artarken çiftçilerin sayısı da yüzde 30 azaldı. 1991-2001 arası kapısına kilit vuran çiftçi sayısı 150 bin iken, bunun 103 bini GD soyadan sonra tarlalarını terk etti.

Kaliteli et ve sütleriyle ünlü Arjantin'de süt üretimi 1996'dan 2002'ye kadar yüzde 27 düşünce ilk kez Uruguay'dan süt ithal edildi. Pirinç üretimi yüzde 44, mısır yüzde 26, ayçiçeği yüzde 34, domuz eti üretimi yüzde 36 düşmüş, fiyatlar artmıştı. 2003'te unun fiyatı yüzde 162, mercimeğin yüzde 272, pirincinki yüzde 130 arttı.

GD soya yasadışı yollardan Brezilya, Paraguay, Bolivya ve Uruguay'a da yayıldı. 1997'de Monsanto Brezilya'nın en önemli tohum üreticisi şirket olan Agrocères'i aldı. Eylül 2003'te AB, ithal ettiği GD ürünlerin etiketlenmesi zorunluluğunu getirdi. Fakat Brezilya'da yasadışı olarak yetiştirilen soyanın GD olup olmadığını kimse bilmiyordu. Sonunda Devlet Başkanı Lula da Silva bir kararname imzalayarak GD soyanın satışını, 2005'te de ekimini yasallaştırdı. 2003'te Brezilya'da yetişen soyanın yüzde 30'u GD idi.

Monsanto'ya ton başına 10 dolar kâr payı ödemek zorunda olan çiftçiler 16 milyon tonla ilk yılda Monsanto'ya 160 milyon dolar kazandırdı. GDO bariyeri her geçen gün eriyordu...

7000 yıllık mısırdan GDO kirliliği

=

Meksika'nın mısır ithal edilmeyen Oaxaca Eyaleti'nde 150 çeşit mısır tamamen organik yetişiyordu. Fakat güçlü komşularının "serbest" ticaret anlaşmalarına direnemeyen Meksika, ABD'den mısır ithal etmeye başladı. 1994-2002 arasında Meksika mısırının fiyatı yüzde 44 düştü; küçük çiftçiler de topraklarını terk etti.,

2001'de Meksika Çevre Bakanlığı'nın yaptığı araştırmaya göre 22 bölgenin 13'ünde yetişen yerel mısır çeşitlerinde yüzde 3-10 oranında GDO bulaşması saptandı. 29 Kasım 2001'de Nature Dergisi'nde yayımlanan, David Quist ve Ignacio Chapela imzalı bir makaleye göre yerel "Crisol" mısırı artık saf değildi. Oysa Meksika'da, M.Ö. 5000 yılından beri ekilen, Maya ve Aztek kültürünün temeli olan mısır çeşitliliğini korumak için 1998'de GD mısırlar üzerine bir moratoryum verilmişti.

Topraklarının yarısı GDO'ya teslim olan Paraguay'da da tohumların satışı ve ekimi tıpkı Brezilya'da olduğu gibi yasallaştırıldı. Mısır, tatlı patates, her türlü fasulye, şeker kamışı, meyvenin yetiştiği ve ailelerin kendi kendine yettiği ülkede şimdi her şey sojeros'un (soyacıların) elinde. Taktikse hep aynı: Soyacılar ailelerle kontrat yapıyor, çocuklarına gıda ve oyuncak veriyor. Sonra arsaları üç yıllığına kir alıyor. Ardından küçük bir yaşam alanı kalan ve ilaçlamadan etkilenen ailelere arsalarını yok pahasına satmalarını öneriyor, sonra da 'soya' ekiliyorlar. Paraguay'da resmi verilere göre her yıl 100 bin çiftçi şehre göçüyor.

2 Ocak 2003'te Paraguaylı 11 yaşındaki Silvino evine giderken ilaçlama yapılan soya tarlalarının yanından geçti.

Şiddetli mide bulantısı ve baş ağrısı nedeniyle üç gün hastanede kaldı. Eve geldikten sonra başka bir ilaçlamaya dayanamadı ve öldü. Annesiyse soyacıların hükümetten bile güçlü olduğunu söylüyordu.

Yani Monsanto gittiği yerlerde, ürünleriyle sadece zararlı böcekleri öldürmüyordu. Hindistan'da ekilmek üzere tasarlanan Monsanto'nun "Bollgard" pamuğu böceklerle direnecek ve daha fazla kâr sağlayacaktı. Çiftçilere tohum, gübre ve ilaç satıldı. Ve burada da çiftçiler bir süre sonra ya işlerinden oldu ya da borçlarını ödeyemez duruma geldi. Temmuz 2005'te GD pamukla tanıştıktan sonra Maharashtra Eyaleti'nde 2006'ya kadar 1280, 2007'de de 1168 intihar oldu. Ve her sekiz dakikada bir hayatlarına son veren çiftçilerin ölüm şekli de manidardı: Pestisit içerek!...

"Afrika'ya zorla "acil açlık yardımı"

Monsanto'nun GD "teknolojisini" yaymak için başvurduğu yöntemlerin arasında baskı ve rüşvet de vardı. Örneğin; Endonezya Hükümeti'nden üst düzey bir yetkiliye GDO'lu ürünlerin taranmadan satışa sunulması için 50 bin dolar rüşvet ödemişlerdi. 6 Ocak 2005'te Monsanto'ya iki dava daha açıldı. Yine Endonezya'daki 140 yöneticiye 1997-2002 arasında GD pamuğun ekimi için 700 bin dolar verilmişti. Ayrıca tarım bakanlığından üst düzey bir yöneticiye de 374 bin dolarla lüks bir ev önerilmişti. Bu ödemeler sahte pestisit faturalarıyla belgelenmişti.

2001'de IMF ve Dünya Bankası Malawi hükümetinden dış borçlarını ödemesi için acil durum gıda rezervini elden çıkarmasını istedi. Oysa ülkenin insanlarını besleyecek gıdası dahi yoktu. Böylece ABD Uluslararası Kalkınma Ajansı (USAID) 250 bin ton fazla GD mısırını Malawi'ye hibe etti.

İngiltere Başbakanı'nın bilim danışmanı Prof. David King ABD hükümetinin GDO teknolojisini Afrika'ya yayma çabasını "kitleseel insan deneyi" şeklinde tanımlayarak kınadı. Ekim 2002'de Guardian'da çıkan bir makalede, ABD'nin acil açlık yardımı adı altında, Güney Afrika'nın altı ülkesine stok fazlası GD mısır göndereceğini açıkladı. Mısır, Zambiya, Malawi ve Zimbabwe'nin ana gıdasıydı. Riski göze almayıp reddettiler. Ama reddedemeyenler de vardı

Bush'un "katil" tohumları Irak'ta

Başkan Bush "Irak'ta yeşerdiğinde bütün bölgeye yayılacak demokrasi tohumlarını ekmek için bulunuyoruz" derken mecazi bir ifade kullanmıyordu. Nasıl mı?

İşgalin ardından oluşturulan Geçici Koalisyon Otoritesi'nin (CPA) başına atanan Paul Bremer'in ilk eylemi ülke sınırlarını gümrük, tarife, kontrol ve vergi olmadan ithalata açmak oldu. 81 no'lu kanunsa çiftçilere tohum saklamayı yasaklarken; genetik müdahaleye uğramış, kısırlaştırılmış tohumların her yıl alınması mecburi kılındı.

Iraklılar yıllardır doğal tohumlarını Bağdat'taki ulusal tohum bankasında saklıyordu, fakat burası ABD bombalarıyla yok edildi. Eski tarım bakanı yedek bir bankayı Suriye'ye taşımıştı, tohumlar oradan sağlanabilirdi ama Bremer'in başka planları vardı.

USAID, Irak Tarım Bakanlığı aracılığıyla binlerce ton ABD merkezli "yüksek kaliteli, sertifikalı buğday tohumu"nu çok ucuza dağıtırken, bağımsız bilim adamlarının bunların GD olup olmadığını araştırmasına izin verilmedi. ABD Tarım Bakanlığı ve Texas A&M Üniversitesi Tarım Birimi'nin ortak programıyla Iraklı çiftçilere "yüksek verimli" buğday, nohut, mercimek gibi tohum çeşitlerinin nasıl yetiştirileceği öğretildi. Ne tesadüftür ki aynı üniversite kendini dünyanın "biyoteknolojik lideri" olarak tanımlıyordu.

Monsanto'ya göre dünya

Ünlü Fransız çevreci Nicolas Hulot, Marie-Monique Robin'in kitabına yazdığı önsözde şöyle diyor: "Marie-Monique Robin sayesinde biz de artık Monsanto'nun bildiklerini biliyoruz! Evet şirket, ürünlerinin zehirli sonuçlarından haberdardı!"

Monsanto 20. yüzyılın en önemli kimya şirketlerinden biri. 1901'de sakarin üretimiyle başlayan ticari hayatına 1. Dünya Savaşı'nda patlayıcı gazı üretmek için kimyasal ürünler satarak devam etti. 1942'de 2 milyar dolar bütçeli "Manhattan Projesi" başladığında, atom bombası üretmeyi hedefleyen bilim adamları arasında Monsanto'nun da kimyagerleri vardı. Ürettikleri kimyasallarla büyük çevre kirliliği yaratan şirket, **Vietnam ormanlarına serpilen herbisit bileşenlerini de üretti**. Bundan 1 milyonun üzerinde Vietnamlı, 100 bin de ABD askeri etkilendi. Daha sonra tarım birimi kurularak biyoteknolojik çalışmalara hız verildi. 2007'de 17 bin 500 çalışanı, 7,5 milyar dolarlık cirouyla **GDO'lu ürünlerin hemen hepsinde patent hakkına sahip olan şirketin ürettiği GD tohumlar 100 milyon hektara yayıldı**. Yarisından fazlası ABD'de olmak üzere, Arjantin'de 18, Brezilya'da 11,5, Kanada'da 6,1, Hindistan'da 3,8, Çin'de 3,5, Paraguay'da 2, Güney Afrika'da 1,4 milyon hektar GDO ekili. **Tabii bunlar bilinenler**.

"Hükümetler soykırım suçu işliyor"

Seeds of Destruction (Yıkım Tohumları) isimli kitabın yazarı F. William Engdahl'ın bu konu hakkındaki sözleri şöyle:

"Yaşanan küresel gıda kriziyle GDO patentli piring, mısır ve soya tohumlarının yaygınlaşması arasında nedensel bir bağlantı var. Bu bağlantı da gıda üretiminin **Monsanto, DuPont, Syngenta, Dow, Archer Daniels Midland ve Cargill önderliğindeki birkaç dev şirket tarafından küreselleştirilmesi**. Bu güçlü lobi küresel bir tarım politikası oluşturdu ve hem ABD Tarım Bakanlığı hem de Avrupa Komisyonu Tarım Direktörlüğü'nde etkin. **Bu güçlü tarım şirketleri perde arkasından Dünya Ticaret Örgütü'nün tarımla ilgili kararları üzerinde hâkim. Uzun vadeli politikalarından biri kasıtlı olarak dünyanın acil tahıl stoklarını azaltmak. Aynı zamanda bitkilerin ulaşımda yakıt olarak kullanılması için yetiştirilmesini öngören suç politikasının önde gelenleri de onlar. Yani biyoyakıt dolandırıcılığı. Küresel kıtlık koşullarında Monsanto ve tarım lobisi kendi patentledikleri GD tohumlarının dünyadaki açlığa "çare" olduğunu iddia ediyor. Henry Kissinger'in 1970'lerde ilan ettiği strateji "Petrolü kontrol ederseniz ulusları ya da bölgeleri, gıdayı kontrol ederseniz insanları kontrol edersiniz" stratejisi bu. 2005'ten beri ABD yönetiminin biyoyakıt sübvansiyonları ve promosyonu, bu tür yakıtların küresel ısınma sorununa çözüm olduğu yalanı, gıda fiyatlarını da etkiledi. Bence bu tamamen bilinçli ve dünya üzerinde beyaz olmayanların nüfusunun azaltılmasını isteyen bir grup elit tarafından yönlendiriliyor. Ve biyoyakıt çılgınlığını desteklemeye devam eden bütün hükümetler, uluslararası adalet kurallarına göre soykırım suçu işliyor!"**

Yeni Aktüel <http://www.yeniaktuel.com.tr>

Kaynak : <http://www.dogader.org/>

